

her er Tale, til det fulde Gagebeløb; det er kun en Forandring i Posteringen, og den derved indtrufne Unødsagtighed, som har foranlediget, at det ene Hundrede Rigsdaler er blevet udeladt. Iøvrigt ere disse forskjellige Gageforhøtelser, som jeg berørte, blevene Præsten tilstaaede efterhaanden som flere Forretninger bleve ham paalagte, og navnlig er Gudstjenesten og Katechiseringen, som skal foretages med Fangerne, bleven forøget, hvilket ligeledes har været Tilfældet med den Katechisation, som Degnen i Straffeanstalten har at foretage, hvem det ved en for ikke lang Tid siden afgiven Bestemmelse, nemlig ved en Resolution af 27de Mai 1847, blev paalagt at holde Katechisation hver Søndag Kl. 9, og derfor er det blevet fundet billigt, at den Gageforøgelse blev tilstaaet ham, som der er blevet andraget paa i nærværende Budget. Lønningerne ere vistnok ikke uforholdsmæssigt høje i Forhold til de Forretninger, som paahvile de paagjældende Embedsmænd, og jeg skal derhos bemærke, at ved samme Resolution, som forøger Tugthuuspræstens Lønning, blev det ham paalagt at svare en aarlig Afgift til den residerende Capellan i Viborg af 150 Rbd.; hvis der altsaa nu ikke bliver ham tilstaaet mere end 190 Rbd., vil der i Virkeligheden ikke være tilstaaet til Tugthuuspræsten en større Lønning end 40 Rbd., som vistnok aabenbart maa ansees for lidet.

Med Hensyn til det Spørgsmaal, som er reist om, hvorvidt Straffeanstaltens Capitaler skulle inddrages, maa jeg ganske henholde mig til de Vittringer, som den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 5te District (David) derom har udtalt. Jeg troer, at man ogsaa fra Ministeriets Side ikke kan have Noget imod, at de Straffeanstalterne tilhørende Obligationer og Indskrivningsbeviser, med Undtagelse af Legatmidlerne, maae optages blandt Statsactiverne, uanset de Betænkkeligheder, som muligt kunde reises derimod, men jeg antager det rigtignok som en given Forudsætning, at de Renter, som Straffeanstalterne have gjort Regning paa, og som efter den hidtil bestaaende Omgangsmaade ved Opførelsen paa Budgettet ere blevene anseete som en Straffeanstalterne tilflydende Indtægt, ville vedblive at til-

flydes, eller at Statskassen, naar den med dette Aar overtager Activerne, da ogsaa forhøjer det Tilskud, der bliver at yde Straffeanstalterne med det samme Beløb, som disse Renter hidtil have udgjort. Naar det skeer, kan der efter min Formening ikke være nogen Betænklighed derimod.

David: Efter hvad den høitærede Justitsminister saaledes har anført, vil det neppe være nødvendigt for mig, som har stillet Vædringsforslaget, at give yderligere Oplysninger med Hensyn til Præstens Gagering, da det allerede tilstrækkeligt er oplyst i det af ham Anførte. Jeg skal derfor kun tilbagefalde i Thingets Erindring, at de 100 Rbd., som her handles om, og som bleve denne Embedsmand tilstaaede ved Rescript af 5te April 1811, som findes i den almindelige Rescriptsamling, have været hans eneste Løn lige til Aaret 1841, da han paa Grund af Forretningernes Tiltagen først fik et Tillæg af 40 Rbd. Da Antallet af Fangerne meget betydeligt var voret i Viborg, saaledes at der maatte holdes to Gange Gudstjeneste om Søndagen, før at Mands- og Kvindefangerne dog kunde komme i Kirke hver anden Søndag — thi Kirken i Viborg er saalille, at den, skjøndt Fangerens Antal igien er blevet mindre i de senere Aar, dog ikke kan rumme mere end Halvdelen af Mandsfangerne, — saa blev der ham tillagt i 1845 et yderligere Tillæg i hans Gage af 150 Rbd i 3 Aar; senere i 1847 blev dette forlænget indtil videre, da Præsten, der tillige blev Præst ved Sønder sogn, paa samme Tid blev paalagt en Afgift af 150 Rbd. til Capellaniet ved Domkirken, hvilket Embede tidligere havde været forenet med Tugthuuspræstens, men nu var blevet skilt fra det. Det vilde saaledes, som af den høitærede Justitsminister allerede er anført, naar man tog de 100 Rbd. bort fra ham, i Virkeligheden være at reducere ham til 40 Rbd. aarlig, hvad jeg dog tvivler paa, at Noget her i Salen vil ansee for en anstændig Løn for et saa besværligt Embede. Hvad Degnen angaaer, maa jeg bemærke, at han ikke blot har de sædvanlige Degneforretninger i Kirken om Søn- og Helligdagene, der altsaa ville gjøre, at det kunde see ud, som om han havde een Rigsdaler hver Dag, han fungerede